

Kohtuasi T-2/03

Verein für Konsumenteninformation

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Õigus tutvuda dokumentidega — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Taotlus, mis hõlmab liiga paljusid dokumente — Täielik keeldumine juurdepääsust — Konkreetse ja individuaalse hindamise kohustus — Erandid

Esimese Astme Kohtu otsus (esimene laiendatud koda), 13. aprill 2005 . . . II - 1125

Otsuse kokkuvõte

1. *Menetlus — Menetluse astumine — Menetluse astumise avaldus ilhe poole nõuete toetuseks — Vaidluse piire muutvaid täiendavaid argumente sisaldav avaldus — Argumentide vastuvõetamatus*

(Euroopa Kohtu põhikirja artikli 40 neljas lõik; Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 116 lõige 3)

2. *Euroopa ühendused — Institutsioonid — Üldsuse õigus tutvuda dokumentidega — Määrus nr 1049/2001 — Institutsiooni kohustus hinnata dokumente konkreetselt ja individuaalselt — Üllatus — Kohustusest vabastamine — Tingimused*
(Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1049/2001, artikkel 4)
3. *Euroopa ühendused — Institutsioonid — Üldsuse õigus tutvuda dokumentidega — Määrus nr 1049/2001 — Institutsiooni kohustus hinnata dokumente konkreetselt ja individuaalselt — Kohustuse täitmata jätmine — Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine — Eriti töömahukaks ja asjakohatuks osutunud hindamine — Erand hindamiskohustusest — Institutsiooni tõendamiskoormis — Institutsiooni kohustus pidada nõu taotlejaga*
(Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1049/2001, artikkel 4)

1. Kuigi Euroopa Kohtu põhikirja artikli 40 neljanda lõigu, mida kohaldatakse kõnealuse põhikirja artiklist 53 tulenevalt Esimese Astme Kohtu suhtes, ja Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 116 lõike 3 kohaselt ei ole menetlusse astujal keelatud esitada selle menetluspoole, kelle toetuseks ta on menetlusse astunud, argumentidest erinevaid argumente, siis vähemalt kehtib tingimus, et need ei tohi muuta kohtuvaidluse piire ning et menetlusse astumine toimub ikkagi selle menetluspoole nõuete toetuseks. See tingimus ei ole täidetud eelkõige juhul, kui menetlusse astuja täiendavad argumentid — eeldusel, et need on põhjendatud — võimaldaksid tunnista da vaidlustatud otsuse õigusvastaseks, samas kui selle poole nõuete eesmärk, keda menetlusse astuja peaks eeldatavalt toetama, on tühistamishagi rahuldamata jätmine. Kuna täiendavate argumentide käsitlemise tulemusel muutuks vaidluse ese, nagu see on määratletud hagiaval duses ja kostja vastuses, tuleb need

täiendavad argumentid vastuvõetama tuse tõttu tagasi lükata.

(vt punktid 52, 53 ja 55)

2. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele alusel esitatud dokumentidele juurdepääsu taotluse menetlemiseks vajalik hindamine peab olema konkreetne. Ühest küljest ei piisa erandi kohaldamise õigustamiseks nentimisest, et dokument käsitleb erandiga kaitsitud huve. Põhimõtteliselt saab erandi kohaldamist õigustada ainult juhtudel, kui institutsioon on eelnevalt kontrollinud esiteks seda, kas dokumendile juurdepääs ohustab kaitsitud huvi konkreetselt ja reaalselt ning teiseks seda, kas kõnealuse määruse

artikli 4 lõigetes 2 ja 3 käsitletud olukorras teenib avaldamine ülekaaluka üldisi huve. Teisest küljest, kaitstud huvi kahjustamise oht peab olema põhjendatult eeldatav ning sugugi mitte ainult oletuslik. Asjaomane institutsioon on seega kohustatud konkreetselt ja individuaalselt hindama iga taotluses nimetatud dokumendi sisu ning vähemalt iga dokumendikategooria puhul põhjendama, miks ta leiab, et temale adresseeritud taotluses nimetatud dokumendid on seotud erandiga hõlmatud teabe liigiga.

reete ja individuaalse hindamise sarnastel asjaoludel.

(vt punktid 69, 72, 73 ja 75)

3. Kui institutsioon keeldub juurdepääsu taotluse esemeks olevate dokumentide konkreetsest ja individuaalsest hindamisest, on üldjuhul ilmselgelt rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, mis nõuab, et ühenduse institutsioonide võetud meetmed ei ületaks määra, mis on asjakohane ja vajalik taotletud eesmärkide saavutamiseks.

Kuid hindamine ei pruugi olla vajalik, kui konkreetseid asjaolusid arvesse võttes on ilmselgelt, et juurdepääsust tuleb keelduda või vastupidi, seda lubada. See võib ette tulla siis, kui teatud dokumendid on esiteks kas tervikuna ilmselgelt hõlmatud erandiga juurdepääsuõigusest või vastupidi — tervikuna ilmselgelt juurdepääsetavad või kui komisjon on nende suhtes varem läbi viinud konk-

Siiski peab institutsioonile jääma võimalus — eriti juhtudel, kui dokumentide konkreetse ja individuaalse hindamisega kaasneb ebamõistlikult palju administratiivtööd — säilitada tasakaal dokumentidele üldsuse juurdepääsu võimaldamise ja sellega kaasneva töömahu vahel, et sellistel juhtudel tagada hea halduse põhimõtte kohaldamine. Erandi tegemine hindamiskohustusest on lubatud ainult erandjuhtudel, kui dokumentide konkreetse ja individuaalse hindamisega

kaasneva administratiivtöö maht kujuneb eriti suureks, ületades selle, mida võib mõistlikult nõuda.

Sellele erandile tugineval institutsioonil lasub kohustus tõendada töömahu suurust. Vajadusel on institutsioon kohustatud taotlejaga nõu pidama ühest küljest selleks, et kindlaks teha või paluda taotlejal täpsustada, milline on taotleja huvi kõnealuste dokumentide saamise

suhtes ning teisest küljest konkreetselt kaaluda, millised on võimalused kohaldada meetet, mis oleks vähem koormav kui konkreetne ja individuaalne hindamine, eelistades meetet, mis on taotlejale kõige soodsam juurdepääsuõiguse seisukohast, kuid millega ei kaasne ebamõistlikult suurt töömahtu.

(vt punktid 99, 100, 102 ja 112—114)